

Vymezení Melancholie se střetává s jejím vymizením. Melancholie může být vymezována přeneseně, ale sama o sobě se zpřítomňuje s vymizením (činného) vymezení. Pokus o charakteristiku Melancholie musí být básnický. Neurčitelnost v plynoucí hmotě dává zahlédnout její hladinu. Naproti tomu v strukturovaném textu formální vědy není možné dotknout se podstaty Melancholie, je možné jen opisovat její hranice v prostředí (textově) tělesném, (textově) duševním, (textově) řečovém atp. Hranice se pak zmnožují spolu s pohybem náplně, kterou vymezují. S přihlédnutím k osobním zkušenostem, s použitím formulačních zvyklostí, s důvěrou ve společná místa... lze Melancholii připisovat (k čemu?, na co? kde je to, na co píšeme a jak to vypadá?)